

opusdei.org

A Prelátus 2008. májusi levele

Májusi levelében Javier Echevarría püspök azt tanácsolja, hogy imádságunkban kerüljünk közelebb Isten Anyjához és kérjük tőle, hogy tanítsa meg nekünk, hogyan beszélgessünk a Fiával.

2008.05.08.

Drága gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

A mai napon az egyetemes Egyház Urunk mennybemenetelét ünnepli. Pasztorális okokból néhány helyen ezen ünnepet áttették az azt követő vasárnapra. Ahogy az Atyánk ajánlotta, álljunk be mi is az apostolok és a szent asszonyok közé, akik tanúként jelen vannak Krisztus földi életének végső misztériumánál.

Valóban méltó, hogy az összes angyalok kara és az üdvözültek minden serege dicsőítéssel, örömujjongással és imádattal hódoljon Krisztus Szent Embersége előtt.^[1] Teljes szívből akarjuk mi is magasztalni Jézust. Sürgető szükségét érezzük annak, hogy megszerezzük a kegyelmet, amelyet ő elnyert számunkra. És annak tudatában, hogy gyenge hitünkért meg is feddhet minket – ahogy azt tette a tizeneggyel is^[2] -, kérjük tőle, hogy egész lényünket töltse el egy új élet, a természetfölötti élet csodájával.

Urunk elment. Itt hagyott minket a Mennyország kedvéért, hogy ott végleges otthont készítsen számunkra. Ahogy a liturgiában is szerepel: onnan, az Atya jobbjáról a *gratia Capitis*, vagyis a Fő kegyelme eljut a Titokzatos Test minden tagjához. Mielőtt itt hagyott minket, meghagyta nekünk, hogy menjünk el az egész világba és félelmet nem ismerően, rosszul értelmezett tisztelet mögé nem rejtőzve, hittel és derűlátóan terjesszük tanítását.[3]

A ránk bízott küldetés és saját erőnk közötti aránytalanság nyilvánvaló. Egy ekkora vállalkozáshoz szegényes eszközök vagyunk. De micsoda bizalommal tölt el Jézus ígérete, hogy nem hagy minket egyedül, elküldi nekünk a Szentlelket, hogy a tanúivá tegyen minket a világ legtávolabbi sarkaiban is.[4] Urunk mennybemenetele mindnyájunk számára rendkívüli kihívás, de egyben a Mennyország részéről a

teljes bizalom jele is. ***Csakhogy te és én árvának érezzük magunkat: szomorúak vagyunk és Máriához sietünk, hogy vigaszra találjunk.***

[5] E szavakkal zárja le a második dicsőséges titokhoz fűzött gondolatait Szent Josemaría. Forduljunk tehát égi Édesanyánkhoz vigasztalásért, hogy Mária segítsen hűségesen, szilárdan hűségesen tanúskodnunk Krisztusról és a tanításáról.

A világ nagy részén május *Mária hónapja*. Emlékszem, mily buzgalommal készült Szent Josemaría minden évben, hogy különlegesen máriás színezetet adjon e napoknak. Gondolkodjunk el most, hogy milyen *virágokat* szeretnénk felajánlani a Szűzanyának a következő hetek során: a Jézus, Mária szeretett Fia és az ő Anyja iránti áhítat mely virágait; a munkánkban, a többiekkel való kapcsolatunkban, a családi, szakmai és társadalmi kötelességeinkben megvalósított

mely önmegtagadásokat. Bár ezek általában apróságoknak tűnnek, ha szeretettel és szeretetből végezzük őket, Krisztus jó illatát – a *bonus odor Christit*[6] – árasztják majd magukból, amelyet minden kereszténynek terjesztenie kell viselkedése által, hogy mások is megismerjék és megszeressék Jézust. Elhatároztad már, hogy te személyesen hogyan mutatod ki a Szűzanya iránti tiszteletedet e napokban?

Májusban egymást érik a Szűzanya különböző ünnepei és az Opus Dei történetében hozzá kapcsolódó események évfordulóit. A hónap során e napok segíthetnek fokozni szívünkben a gyermeki érzelmeket. Szeretném, ha ez a levelem is segítené nektek e törekvésetekben.

Holnap, május 2-án van azon zarándoklat évfordulója, amellyel Szent Josemaría útjára indította a

májusi zarándoklatok immár bevett szokását. Hetvenhárom év telt el azóta. Ez idő alatt – az Atyánk nyomában járván – hány ezer meg ezer alkalommal látogatták meg a Szűzanyát leányai és fiai szerte a világon!

Őrizzük meg élénken azt a családi hangnemet, amellyel Szent Josemaría a kezdetektől fogva felruházta az Opus Dei e Máriához fűződő szokását. Az 1935. május 2-i zarándoklatról évekkel később így írt: ***Ez nem a szokásos értelemben vett zarándoklat volt. Csak hárman mentünk. Tisztelem és értékelem a Mária iránti áhítat minden nyilvános megnyilvánulását, de fontosnak tartom, hogy Máriát személyesen látogassam meg, vagy egy kis csoportban mutassam ki ugyanazt a szeretetet és lelkesedést – csendes elvonultságban, személyes odaadással.***[7]

Mily sokszor járt közben gyermekeiért a Szűzanya! Ezen események a legtöbbször észrevétlenek maradnak az emberiség történelmében. A kegyelmet kapó emberek életébe azonban fényt hoznak. Erőt adnak a megjavuláshoz, az Istennel való egység és az életszentség nehéz, de elérhető céljára irányuló törekvéshez. E közbenjárások eredményessége és az általuk kiváltott nagylelkű válaszok az utolsó napon látnak majd napvilágot. Igyekezzünk minden eseményre és körülményre úgy tekinteni, ahogy az Atyánk tette: ***az örökkévalóság szemével.***

Ráadásul azonban Szűz Mária – Isten akaratának megfelelően – nem fogja vissza nyilvánvaló közbenjárásait az emberek érdekében, különösen azon időszakokban, amikor az emberiségnek nagyobb szüksége van rájuk. Az Egyház által elismert

guadalupei, lourdes-i, fatimai és egyéb jelenések csak néhány példa Mária szerető gondoskodására, amellyel szükségét szenvedő gyermekeit árasztja el. Szűz Mária jó édesanya, aki minden eszközt felhasznál, hogy bűnbánatra indítson minket, hogy visszavezessen Krisztushoz, hogy még szorosabbra vonja az Istenhez fűződő bizalmas viszonyunkat.

Május 13-án megemlékezünk Mária gondoskodásának egyik megnyilvánulásáról: a Szent Szűz első fatimai jelenéséről.

Visszhangozzék fülünkben az imádság, a megtérés és a bűnökért való engesztelés üzenete, amely oly nagy erővel terjed tova a fatimai kegyhelyről. Amint az logikus, különösen köszönetet mondunk a Szűzanyának azért, hogy az 1981. május 13-i merénylet során megvédte II. János Pál pápát és megmentette az életét. Ezenkívül arra a sok

alkalomra is hálával emlékszünk, melyeken Szent Josemaría Mária előtt térdelt a *capelinhában*, és anyai segítségét kérte az Egyház, a Mű és minden lélek számára. Gyakran mondogatta, hogy az a hely volt a “menedéke”.

Említettem Lourdes-ot – ahol idén ünneplik a jelenések százötvenedik évfordulóját –, és eszembe jut az a számos alkalom, amikor az Alapítónk a Pireneusok e sarkában látogatta meg Édesanyánkat. Azt kérem Máriától, hogy az Opus Dei összes híve és mindazok, akik részt vesznek az apostoli tevékenységeinkben, Szent Josemaríához hasonlóan táplálják magukban a buzgalmat, hogy napról napra növekedjenek a legszentebb Szűz iránti szeretetben és áhítatban.

A guadalupe-i Szűz pártfogása – amely oly szorosan kapcsolódik az újvilág evangelizációjához – nagyon

is jelen van az Opus Dei Máriához kapcsolódó történetében is. A következő napokban felidézzük majd a kilencedet, amelyet Szent Josemaría 1970. május 16 és 24. között végzett a Szűzanyához a mexikóvárosi bazilikában, és amely első amerikai látogatásának legfőbb oka volt. Abban a nagy szerencsében volt részem – és ezt Isten nagyon különleges kegyelmének tekintem –, hogy az Atyánk társául szegődhettem az Egyházért és a Műért végzett imádságában. Évekkel később, 1983 áprilisának végén visszatértem Guadalupéba – ekkor szeretett don Álvarónkat kísérve –, hogy hálát adjunk a Szent Szűznek, amiért meghallgatta az Atyánk buzgó kérését.

Oly sok tanulságot levonhatunk azon 1970-es napokból. Most arra hívlak meg benneteket, hogy szemléljétek, mily nagy volt az Alapítónk szíve. Nagyon jól emlékszem a kilenced

utolsó napjára, május 24-ére. Mint a kilenced minden napján, aznap is elimádkoztuk a rózsafüzér mindhárom részét. Mielőtt elimádkoztuk volna a dicsőséges titkokat, Szent Josemaría arra buzdított minket, hogy imádkozzunk az egész világ szükségleteiért. Az Atyánk szavai felsorakoztatták lelki szemeink előtt Európát, Ázsiát, Afrikát, Amerikát és Óceániát, amint letettük a Szűzanya áldott kezébe a világon élő sokmillió ember szükségleteit, aggodalmait és szorongásait. Utánozzuk az Atyánk buzgóságát, amellyel igyekezett mindenhova és minden népre kiterjeszteni Krisztus megváltásának gyümölcseit.

Május 31-én ismét égi Édesanyánkat ünnepeljük. Amint Gábor angyal hírül adta neki a Keresztelő közelgő születését, *Mária (...) útnak indult, és a hegyekbe sietett, Júda városába. Zakariás házába tért be és üdvözölte*

Erzsébetet.[8] E jelenet, amelyet naponta szemlélünk a rózsafüzér második örvendetes titkában, mélyen bevésődött képzeletetekbe: Mária érkezése, Erzsébet szavai, a még meg sem született Keresztelő örömujjongása. Mária három hónapig maradt unokanővére otthonában, és segített neki. Mennyi mindenre képes Miasszonyunk jelenléte! E jelenetről a következőképp írt Szent Ambrus: „Ha pusztába belépése (a házba) olyan hatással járt, hogy Mária köszöntésére anyja méhében felujjongott a gyermek és anyját eltöltötte a Szentlélek, mily hatalmasak lehettek Mária oly hosszú jelenlétének hatásai!”[9]

Alkalmazhatjuk ezen Egyházatya és Egyháztanító szavait arra, ahogy mi válaszoltunk Urunknak. Ha igyekszünk nagyon közel maradni a Szűzanyához – májusban és mindig –, akkor mennyi kegyelem árasztja

majd el a lelkünket! Többek között annak nagy öröme, hogy Isten barátainak és gyermekeinek tudhatjuk magunkat.

A Szűzanya jelenléte minden napunkban az imádság legjobb iskolája. Amint XVI. Benedek pápa néhány hónapja mondta nekünk: **Szent Lukács kétszer mondja, hogy Szűz Mária megjegyezte mindezeket a dolgokat és el-elgondolkodott rajtuk szívében (Lk 2,19; vö. 2,51). Mária párbeszédben állt Istennel, Isten Igéjével és azokkal az eseményekkel is, melyeken keresztül Isten beszélt hozzá. A Magnificat a Szentírás szavaiból szőtt „kelme”. Megmutatja nekünk, hogyan élt Mária állandó párbeszédben az isteni Igével és ezáltal magával Istennel... Ezért tanuljunk Máriától és beszélgessünk személyesen az Úrral, vessük a szívünkbe és életünkbe Isten szavait és őrizzük**

**meg őket, hogy valódi táplálékká
váljanak mindannyiunk számára.
Mária így végigvezet minket az
Istennel való személyes és mély
kapcsolatban végzett imádság
iskoláján.[10]**

Mielőtt befejezem a levelem,
szeretnék megkérni benneteket,
hogy imádkozzatok az Opus Dei
híveiért, akiket e hónap 24-én
szentelnek pappá Rómában. Tegye
őket Urunk – az ő legszentebb Anyja
közbenjárására – szentté, tanulttá és
örömtelivé.

Az előző hónapban két rövid utat
tettem Angliába, illetve Ausztriába,
hogy bátorítsam a prelatúra híveit és
munkatársait az Egyház
szolgálatában végzett apostoli
munkájukban. Élénken emlékezve az
Atyánkra és don Álvaróra,
imádkoztam Londonban a willesdeni
és Bécsben a pócsi Szűz Mária előtt. E
helyeken is – mint Aparecidában,

Lujanban, Lo Vázquezben stb. – Szent Josemaría az egész Művet a Szűzanya palástjának oltalma alá helyezte. Tanuljunk meg a biztos segítség eme ösvényén járni.

Bécsben – Szent Josemaría 1955-ös imádságát folytatva – annak segítségét kértem a sok közép- és kelet-európai, volt kommunista országban és a ránk váró országokban (Románia, Bulgária, Ukrajna, Fehéroroszország...) folyó apostoli munkához, akit *Stella Orientis*nek hívunk. Szerepel a terveid között, hogy elkíséred mindazokat, akik szerte a világon elzarándokolnak a Szűzanyához? Mit mondasz majd a körülötted élőknek Szűz Mária nagyságáról és mindenható imáiról? Gondolkoztál már rajta, hogy hogyan tudnád nagyobb szeretettel rápillantani a képeire? Megpróbálod a rózsafüzér minden Üdvözlégyét nagyobb áhítattal imádkozni?

A megszokott módon május 1-jén
ünnepeljük Szent Józsefet, a
munkást. Arra kérem a szent
pátriárkát, hogy tanítsa meg nekünk
a következő hetek során és mindig
sokféleképpen kifejezni gyengéd
szeretetünket szűzi Jegyese iránt.

Nagy szeretettel áldalak meg
benneteket,

Atyátok,

+ Javier

Róma, 2008. május 1.

[1] SZENT JOSEMARÍA: *Rózsafüzér*,
második dicsőséges titok

[2] Vö. *Mk* 16,14

[3] Vö. *Mt* 28,19-20; *Mk* 16,15

[4] Vö. *Jn* 14,15-18; *Mt* 28,20

[5] SZENT JOSEMARÍA: *Rózsafüzér*,
második dicsőséges titok

[6] 2Kor 2,15

[7] SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa* (Krisztus előttünk jár), 139

[8] Lk 1,39-40

[9] SZENT AMBRUS: *Expositio Evangelii secundum Lucam*, 2, 29

[10] XVI. BENEDEK: találkozó papokkal Rómában, 2007. február 22.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-2008-majusi-
levele/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-2008-majusi-levele/) (2026.03.11.)